

Raimundas Vidunas

Faculty of Mathematics

Kyushu University 33

Hakozaki, Fukuoka 812-8581

Japan

vidunas@math.kyushu-u.ac.jp

Column Wiskundigen in den vreemde

Onder de rijzende zon

Raimundas Vidunas kwam in 1994 vanuit Vilnius (Litouwen) als student voor een masterclass bij het Mathematical Research Institute naar Utrecht. Hij studeerde af bij Frits Beukers en kreeg vervolgens een aio-plaats in Groningen op een vrij uniek samenwerkingsproject bij Gert Vegter (Informatica) en Marius van der Put (Wiskunde). Raimundas promoveerde in 1999 en ging vervolgens als postdoc hypergeometrische functies bestuderen bij Tom Koornwinder en Nico Temme in Amsterdam. Dit onderwerp heeft hem via Antwerpen en Brussel in Japan gebracht.

Vrijwel al mijn bagage was ik onderweg naar Fukuoka 'kwijtgeraakt': een grote koffer moest ik vanaf Schiphol als cargo via China opsturen, de rugzak die wel was ingecheckt was waarschijnlijk nog in Frankfurt gebleven. Professor Yoshida keek nogal verbaasd toen ik met alleen wat handbagage en een laptop arriveerde.

De eerste dag bestond voornamelijk uit een rondrit langs een huisvestingskantoor, een bank en diverse universiteitsgebouwen. Het Japanse verkeer rijdt links, en in een typisch Japanse stad als Fukuoka gaat dat ook nog eens over erg smalle wegen met veel kleine onoverzichtelijke kruispunten. Passeren of inhalen lijkt dus niet zo handig.

De campus bevindt zich dicht bij het stadscentrum, en helaas ook dichtbij het vliegveld. Je hoort veel lawaai van laagvliegende vliegtuigen. De universiteitsgebouwen zijn niet mooi, nogal oud en verwaarloosd. Later ontdekte ik dat hetzelfde geldt voor andere grote universiteiten hier. Toen op mijn eerste middag het papierwerk achter de rug was, werd ik naar het *International Center* gebracht waar ik binnen een half uur aan Japanse les nummer 1 zat: jezelf aan iemand voorstellen en een paar *hiragana*'s leren. Of ik nog een cultuurschok heb meegemaakt? Toen Yoshida me naar een restaurantje had meegenomen, het was schemerig en wat al te intiem bij de kleine keuken, keek ik naar de onbekende hapjes en vroeg me echt af: wat doe ik hier in vredesnaam? Van hun kant keken mijn gastheren verbijsterd op toen ik mijn nieuwe appartement binnentrad zonder eerst de schoenen uit te doen.

Op Kyushu universiteit heb ik een postdocplaats voor twee en een half jaar. Kyushu is de zuid-westelijke van de vier grote Japanse eilanden. In de grootste stad Fukuoka wonen zo'n 1,33 miljoen mensen. Mijn positie valt in het kader van het *21st century COE*, waarbij de afkorting staat voor *Center of Excellence*. Het vertrouwen dat hier uit spreekt voelt wel goed. Het COE is een nieuw onderzoeksprogramma voor Japanse universiteiten, en het strekt zich over vele disciplines uit. Kyushu universiteit haalde uit dit programma een wiskundig project genaamd *Development of Dynamic Mathematics with High Functionality* binnen. In het afgelopen jaar is hier het aantal COE postdocs gestegen van drie tot negen. Gelukkig is er in ons mooie en nieuwe gebouw voldoende ruimte hiervoor. Binnen het project wordt gewerkt aan mathematische biologie, statistische voorspellingen, niet-lineaire fenomenen, numerieke methoden voor niet-lineaire pdv's, mathematisch kennismanagement, algebraïsche combinatoriek, hypergeometrische functies en computeralgebra. We hebben een redelijk budget voor computers en congresbezoeken. Er wordt hier wel gezegd, dat COE het laatste snoepgoed is voordat grote bezuinigingen door de Japanse regering het wetenschappelijk onderzoek zullen treffen. Waarschijnlijk hebben zulke bezuinigingen te maken met het gegeven dat de algemene universiteiten steeds zelfstandiger en autonomer worden.

Ook buiten de wiskunde is het Japanse leven heel plezierig, zodra je niet meer afhankelijk bent van de *Kanji*-borden op straat en zodra je wat basisuitdrukkingen in de taal kent. Het is raadzaam om een paar keer bij Japanse gezinnen te gaan eten, namen van lekkere gerechten te onthouden en mensen te leren kennen die de echt mooie plekjes kunnen aanwijzen. Kyoto is de stad met de prachtigste oude architectuur en het best bewaard gebleven kasteel staat in Himeji. Kort na nieuwjaar was ik samen met professor Yoshida bij collega's in het heerlijke tropische klimaat van Okinawa. In Tokyo ben ik nog niet geweest; dat is voor een lui ingesteld persoon 1000 kilometer te ver. In het algemeen zijn Japanse steden weinig ordelijk of luxe, met uitzondering van wat commerciële centra voor kerst. Maar ik heb nog lang niet alles gezien.

